

Sag har en ganske morsom Forhistorie, som jeg lige skal nævne, idet man da vil forstaa Ministeriets Stilling. Ved et af de fortrinlige Møder omkring paa Sjælland, som jeg før talte om, kom en Mand hen til mig og sagde i en lidt bitter Tone: „Hvorfor forfølger De dog Zahles Valgkreds?“ Jeg svarede: „Der er ikke noget Sted, jeg holder saa meget af at tale som netop i Ringsted, jeg ved ikke, hvorfor jeg bliver beskyldt for at forfølge Zahles Valgkreds.“ „Jo,“ sagde Manden, „thi indenfor hans Valgkreds skal Folk bryde deres Skorstene ned, de maa ikke have de snævre Skorstene; men saa snart man kommer udenfor hans Valgkreds, er der intet i Vejen; saa maa de gerne have snævre Skorstene. Det er haardt, at den nuværende Justitsminister forfølger Zahles Valgkreds.“

Da jeg kom hjem, undersøgte jeg Spørgsmaalet for at se, hvorledes det hang sammen med denne Forfølgelse; og jeg kan derefter godt forstaa, at Befolkningen har haft en saadan Opfattelse af Forholdet. Det viste sig nemlig, at det ærede Medlem Hr. Zahle som Minister havde udstedt et Paabud til Sorø Amt, hvorfra der var kommet Indberetninger om, at de snævre Skorstene skulde forsvinde dør; men han havde ikke udstedt et saadant Paabud til de andre Amter i Landet. Da jeg nu fra Barn af har set hele det Postyr, som Spørgsmaalet om snævre Skorstene forvoldte, og da det forekom mig urigtigt, at Sorø Amt skulde lide under at indtage en Særstilling paa dette Omraade, søgte jeg at ordne Sagen paa følgende Maade. Jeg sagde: Det maa være en Misforstaaelse, at den Ordre, der er udgaaet fra det ærede Medlem Hr. Zahle, alene tager Sigte paa Sorø Amt; den gælder selvfølgelig hele Landet; men vi udskyder Ordningen i halvandet Aar indtil den 1. Oktober 1922. Min Tanke var: kommer Tid, kommer Raad. Jeg tænkte stadig paa Revisionen af Brandpolitiloven. I Aar er vi saa langt fremme, at jeg kan overskue, at et saadant Lovforslag nu vil fremkomme. Derfor har jeg yderligere udskudt Spørgsmaalet, saaledes at hele Sagen vil komme frem til Afgørelse her i Rigsdagen under Brandpolitilovens Behandling. Jeg mener det nemlig som Minister forsvarligt at udskyde Spørgsmaalet, naar jeg er klar over, at nu kommer vedkommende Lov om kort Tid til Revision i Rigsdagen. Det gjorde jeg derfor, men jeg haaber, at man vil indse, at der ikke var nogen Forfølgelse mod det ærede Medlem Hr. Zahles Valgkreds fra min Side.

Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen var inde paa Spørgsmaalet om Møns

Klint og udviklede i en længere Tale, hvor urigtigt det var, at Overfredningsnævnets Afgørelse var blevet omstødt af 4 tilfældige Personer. Det var ganske forkerkt, sagde han, thi husk dog paa, hvor fint et Nævn dette Overfredningsnævn er, det bestaar af Højesteretsdommere, en af Ministeriet udnævnt Formand og to af Folketinget og Landstinget udvalgte Medlemmer. En saa fin Domstol, sagde det ærede Medlem, havde Rigsdagen aldrig tænkt sig skulde kunne tilsidesættes af 4 vilkaarlig valgte Medlemmer, paa hvis Udnævnelse Rigsdagen ikke har nogen som helst Indflydelse. Ogsaa jeg interesserer mig for fine Domstole; men det forekommer mig dog urimeligt, at det ærede Medlem vil sige, at denne Domstol er sammensat paa en saadan Maade, at den for et saadant Spørgsmaals Vedkommende i særlig Grad varetager Hensynet til de paagældendes Tarv. Det gør de 4 Medlemmer, som netop er udpeget af Domstolen til at skulle afgøre dette konkrete Spørgsmaal om Erstatningen, langt snarere. Den fine Domstol, som det ærede Medlem stadig taler om, er ikke udpeget netop med det Hensyn for Øje at skulle fastsætte Erstatningen, men af helt andre Grunde; Erstatningsspørgsmaalet er for den et Bimoment. Derfor forekommer det mig ganske naturligt, at et Skøn og et Overskøn har Ret til at underkende den Erstatning, som Overnævnet har fastsat. Jeg tror derfor ikke, at det ærede Medlem vil have Held med sin Opfordring om en Forandring i Lovgivningen, der skulde gaa ud paa, at naar denne Domstol har truffet en Afgørelse, skulde Borgerne være prisgivet den, saaledes at Domstolene ikke skulde have Lov til at udnævne Mennesker til at afgive Kendelse med Hensyn til Spørgsmaalet om Erstatning.

Det ærede Medlem siger sely, at det er en haard Lovgivning, vi har; det er haardt, at naar vi her fastsætter en Erstatning, skal det paagældende Amtsraad uden videre betale en Trediedel. Og han konkluderede i, at denne Sag var ganske uforsvarlig behandlet af den højtærede Justitsminister, overordentlig slet forberedt af ham. Jeg forstaaer ikke disse Udtalelser. Jeg ser ikke, i hvilken Henseende Sagen er slet forberedt. Alle Oplysninger foreligger for det ærede Medlem; selvfølgelig er de ikke alle sammen aftrykt i Betænkningen, men Finansudvalget kan faa alle Bilag og Erklæringer.

Det ærede Medlem spørger: Hvem bestaar Overskønnet af? Jeg forstaaer ikke, at et radikalt Medlem vil lade sin Stilling til Sagen afhænge af, hvilke Personer der har